

[Udenrigsministeren.]

Det andet problem, der opstår i forbindelse med Cuba og i forbindelse med sejladserne på Cuba, er den tilføjelse til den amerikanske lov om udlandshjælp, som den amerikanske kongres har besluttet. Denne bestemmelse har en særlig interesse for os, fordi vi jo modtager en vis våbenhjælp fra USA. Bestemmelsen går ud på, at lande, der leverer eller transporterer våben eller strategisk betydningsfuldt materiel til Cuba, kan risikere at få hjælpen gennem den amerikanske udlandshjælp standset. Vi har fået en orientering fra amerikanerne og fra NATO om disse foranstaltninger. Vi har ikke modtaget nogen officiel henvendelse til Danmark vedrørende Cubaspørgsmålet ud over den meddelelse, der er sket om, at de og de bestemmelser agter man at gennemføre. Jeg kan nævne, at under det ophold, jeg havde i Washington, blev der heller ikke drøftet konkrete spørgsmål vedrørende Danmark og Cuba. Vi drøftede spørgsmålet Cuba i bred almindelighed, ikke specielt med hensyn til Danmarks forhold. Først når de allerede nævnte amerikanske bestemmelser foreligger, og når vi har fået studeret de nye bestemmelser i udlandshjælpsloven, kan regeringen tage stilling til, hvad der eventuelt bør foretages fra dansk side i denne sag. Vi må altså foreløbig afvente den endelige udformning af bestemmelserne.

Det ærede medlem hr. Morten Lange gjorde også nogle bemærkninger vedrørende forhandlingerne i FN, som jeg bliver nødt til at trætte tinget med et par ord om. Det ærede medlem gav, og det var jeg glad for, tilslutning til det amerikanske forslag om stop for prøvesprængningerne — det forslag, som går ud på, at man vedtager en overenskomst om at standse prøvesprængningerne i atmosfæren, under vandet og over jordoverfladen. Det er vor opfattelse, at hvis Rusland ville gå med, kunne man den dag i morgen få en sådan overenskomst, og da den ville betyde en standsning af alle prøvesprængninger, som skaber fare for radioaktiv udstråling, ville det efter min opfattelse være et stort og betydningsfuldt fremskridt. Hvis det ærede medlem har studeret den tale, jeg holdt på FNs generalforsamling, vil det ærede medlem have set, at jeg på den danske regerings

vegne gav udtryk for, at det ville være os uforståeligt, hvis man ikke i FN når frem til enighed om vedtagelse af en sådan standsning af prøvesprængningerne. Vi har forhandlet med vore svenske venner, som har sæde i Genèvekommissionen, og har fået det indtryk, at der mellem parterne efterhånden er blevet mindre og mindre afstand, og at der derfor skulle være en mulighed for, at man kunne nå et positivt resultat. At det ville være til gavn og glæde for menneskeheden, er jeg ikke spor i tvivl om.

Det ærede medlem sagde i den anledning lidt flot om nedrustningen, at vor medvirken i NATO må betyde, at vi lægger pres på amerikanerne, sådan at de også går med til en fornuftig nedrustning. Hertil vil jeg gerne sige, at når man tager størrelsesforholdene i betragtning, er det begrænset, hvilket pres vi kan lægge, men vore argumenters vægt vil jo kunne gøre sig gældende, hvad enten landet er stort eller lille. Hvis det ærede medlem læser åbningstaleformulering heraf, vil han kunne finde følgende to linjer, hvor den højtærede statsminister udtaler:

„I FN, i NATO og overalt, hvor Danmark har medindflydelse, vil regeringen søge at yde sit bidrag til at skabe stadig bedre muligheder for international afspænding.“

Da jeg kender det ærede medlems læsefærdighed, er jeg ikke i tvivl om, at han har forstået, hvad det betyder med hensyn til, hvad vi sagde om dette spørgsmål i NATO.

Endelig vil jeg tillade mig at sige, at når det ærede medlem taler om blokdannelser og blokpolitik i NATO, så forstår jeg det ikke. Det ærede medlem ved jo fra sin egen tid i FN-delegationen — den var ikke så lang, men den var der dog — at vi først og fremmest plejer det nordiske samarbejde. Jeg er sikker på, at det ærede medlem fra sin partifælle — jeg tror, det er hr. Aksel Larsen — selv om hr. Aksel Larsen altså er i USA for øjeblikket, kan få bekræftet, at vi i allerhøjeste grad interesserer os for at tage det nordiske samarbejde som udgangspunkt for vor virksomhed i FN. Det betyder naturligvis ikke, at vi ikke anerkender også vort medlemskab af NATO, men det betyder, at udgangspunktet for vor virksomhed først og fremmest er samarbej-